

Submt: NOVÁ RODINA

Býval som len s matkou a bez otca, vždy som závidel tým čo otca mali. Preto som bol rád, keď mi mama povedala, že príde ku nám jeden ujo na večeru. Veľmi som sa tešil na jeho návštevu. Bol svalnatý, tmavovlasý, slušný no vyzeral dosť prísny. Vravel, že aj on ma dvoch synov. Janko chodí do 8 a Paľko je piatak. Priznal som sa že som siedmak. Po večery ma mama poslala do izby, aby som sa išiel učiť, trocha som namietal, že som už naučený no ujo sa prísny pohľadom pozrel na mňa a povedal, že ma príde za chvíľu preskúšať čo som sa naučil. Odišiel som do izby a nahnevaný som si ľahol na posteľ a pozeral do stropu.

Pred odchodom ma mama zavolala do obývačky, aby som sa rozlúčil s ujom a povedala, že sme pozvaný cez víkend na návštevu. Pri rozlúčke ujo poznamenal, že by som potreboval holiča, no to sa mne vôbec nepáčilo, lebo som dbal o svoje pekné husté čierne vlasy.

Nevedel som sa dočkať soboty, tešil som sa na chalanov, možno budem mať aj bratov ak to všetko dobre pôjde.

V sobotu sme išli na osobný vlak, vystúpili sme asi za 20 minút. Tam nás už čakal ujo, vzal mame z rúk kufor. Zanedlho sme už vošli do veľkého dvora, tam na nás čakali Janko i Paľko. Slušne sa pozdravili mame a so mnou sa tiež zvitáli. Ujko nám poukazoval ich domček.

Ty Peťo budeš spať s chlapcami v jednej izby, prezleč sa do domáceho a oni ti poukazujú naše hospodárstvo.

Von sa ujal úlohy vodcu Janko, bol predsa najstarší. Po obhliadke v humne sa chalani začali prezliekať do pracovného a aj mne podal jedny staré tepláky a sveter. Ukázali mi s čím im mam pomôcť. Na obed zo seba vyzliekli pracovné oblečenie, zo studne nabral vody do lavóra a poumývali sme sa.

Poobede Janko požiadal otca, či mi môžu ísť ukázať dedinu a že by sme si aj za ich kamarátmi. Po večery sme sa išli všetci traja naraz okúpať, lebo bolo málo teplej vody.

Keď sa Janko vyzliekol oči mi upreli na jeho dofialova zbití zadok. On si to všimol, nasilu sa usmial a poznamenal, to je za päťku z matiky. Priznal som sa, že ja som ešte v živote nedostal. Večer v posteli sme sa ešte rozprávali až sme zaspali.

Včas ráno sme išli nakrmiť statok, potom sme sa i mi naraňajkovali a chalani sa začali obliekať do kostola. Mama mi povedala aby som sa aj ja obliekol, lebo pôjdeme s nimi...

Po obede, ujo povedal, že o týždeň sú jarné prázdniny a mohol by som prísť ku ním, že mi bude veselšie a aj si lepšie zvyknem na nových bratov a aby som si vzal aj učenie. Povedal mi, aby som ho oslovoval otec a chalanom povedal, že moja mama je pre nich tiež mama.

V piatok pre mňa prišiel nový otec, aby mi pomohol s kufrom a taškou s učebnicami. Veľmi som sa tešil, že 10 dní strávim s novými bratmi. Po zvitání som si odniesol kufor s taškou do izby. V skrini mi Janko ukázal kde si mám uložiť svoje veci.

Po chvíli otec prišiel do izby, či som sa už vybalil, prikývol som, dal Jánovi peniaze, aby sme sa išli všetci ostrihať. Ja som zaprotestoval, že ja sa strihať nejdem, za čo som hneď vyfasoval poriadnu facku. Otec zreval na mňa: „Ber si vetrovku a utekaj za bratmi a večer sa o tom porozprávame!“ Vtedy som si všimol, že chalani sú už mimo domu. Cestou k holičovi som sa chalanov opýtal, či aj oni sa idú ostrihať, veď podľa mňa majú krátke vlasy. Na to Janko poznamenal, že aj podľa nich ale nie podľa ich otca. Oznamil mi, že ja sa pôjdem prvý strihať. Moc sa mi to nepáčilo, ale nakoniec som súhlasil. Po vstupe do malého holičstva nás privítal starý prešediveli holič a Janka sa opýtal s kým to prišli. On mu odpovedal, že som ich nový brat. Pred nami boli ešte dvaja ujkovia a asi päť chalanov.

Prišiel rad na nás, Janko ukázal na mňa. Váhavo som išiel, holič prehodil plachtu. Išiel som mu vysvetľovať, ako si predstavujem moje skrátenie vlasov. No ten vzal strojček do ruky a druhou mi sklonil hlavu. Cítil som ako mi strojček kopíruje hlavu a na zem padajú vlasy. Zavrel som oči a nemal som odvahu pozrieť do zrkadla. Po chvíli som cítil ako má ometá kefou a ozval sa, hotovo mladý pán. So sklonenou hlavou som si išiel sadnúť k Jankovi a medzitým ma vystriedal Paľko. Všimol som si, že ani jeho sa holič nič nepýtal, sklonil mu hlavu a začal strihať. Keď som zbadal, ako vysoko je Paľko ostrihaný, nesmelo som siahol i ja na svoju hlavu. Janko si to všimol usmial sa a poznamenal. Neboj sa aj ty si tak ostrihaný a aj ja tak budem. Mi sme tu častý zákazníci a holič už vie ako nás ma ostrihať.

Začal som rozmýšľať, ako po prázdninách pôjdem do školy s takým výbrusom, veď to za tých pár dni toľko nedorastie. Nedalo mi to a išiel som sa pozrieť do zrkadla. V zrkadle sa na mňa pozrela mala biela hlavička s trochou krátkych čiernych vlasov na vrchu hlavy.

Po príchode domov sme išli ešte ku statku a po večeri sme sa išli okúpať a dali sme sa do pyžama. Vtedy sa Janko priznal, že dostal ďalšiu päťku z matiky. Otec vyzval synov, aby predložili žiacke knižky. Paľko mal trojku s vlastivedy, otec ho zdrapil za ucho prehol cez stôl, stiahol pyžamové nohavice pod kolená a naplácal mu dlaňou, kým nebol zadok červený. Paľko poďakoval za výprask a sľúbil, že si trojku opraví. Potom ho poslal si kláknúť a dať ruky za hlavu. Nevedel som odtrhnúť zrak od plačúceho Paľka a jeho holého červeného zadočku. Jankova päťka otca viditeľne rozzúrila.

Otec išiel do skrine odkiaľ vytiahol rákosku i kožený opasok. Janko sa bez slova stiahol pyžamové nohavice, prehol sa cez stôl, medzi zuby si dal drievko a mocne sa chytil bokou stola. Otec vzal rákosku a párkrát s ňou švihol naprázdno. Vydávala nepríjemný zvuk a dostal som strach.

Janko sa držal statočne ale asi po 15, 16 rane vykrikol od bolesti. Po ďalších dvoch ranách už plakal. Nasledovala ďalšia rana, načo si Janko rukou išiel pošúchať zadok, no medzitým už na jeho zadok smerovala ďalšia rana ktorá zasiahla končeky prstou. Janko vyskočil od bolesti a prosil otca, aby mu odpusti, že sa bude učiť cele prázdniny a päťku si opraví. No otca neobmäkčil.

Prines lavicu nariadil. Janko si potom ľahol na lavicu, otec ho pripútal o lavicu pri nohách i na chrbte. Ruky zaviazal pod lavicou. Po každej ďalšej rane sa napínal na lavici, prosil, plakal, kričal od bolesti, no výprask pokračoval. Po 30 rane rákosku vystriedal kožený remeň. Takú bitku som ešte nikdy nevidel, pozeral som na Janka a triasol som sa od strachu.

Odviaž ho, nariadil mi otec. Janko vzlykal, poďakoval sa za výprask a sľúbil nápravu a bez slova si klákol vedľa Paľka a ruky dal za hlavu aj on.

No otec oslovil aj mňa. Ja nemám zo sebou žiacku knižku, rýchlo vyhĺklo so mňa. Dobre, ale za to že si odvrával, si zaslúžiš 25 po zadku. Prehni sa cez stôl, nariadil mi. Spravil som ako mi nakázal, dal som si aj ja drevko do úst ako mal na začiatku Janko aj som sa zaprel ako on. Otec mi stiahol pyžamové nohavice a zasadil prvú ranu. Vykríkol som od bolesti, nasledovala druhá a to som vyskočil od neskutočnej bolesti.

Ako vidím, nič neznesieš, ľahni na lavicu. Po zviazaní k lavici otec pokračoval v začatom výprasku. Nepomohlo nič, kričal som pri každej rane, plakal som od bolesti, myslel som že mám zadok v ohni. No rany som si v duchu riadne počítal aj koľko má ešte čakať. Konečne posledná 25 rana. Otec ma odviazal, i ja som sa pre istotu poďakoval a sľúbil som že nebudem odvrávať. Opatrne som si naľahoval nohavice, no otec mi ich nariadil znova stiahnuť a poslal ku bratom si kľaknúť a dať ruky za hlavu. Otec odišiel do obývačky. Paľko sa už sťažoval že ho bolia kolena, sadol si na chodidla, i ja som to vyskúšal, ale při dotyku o zadok, hneď som sa vyrovnal. Kľáčali sme ešte asi 30 minút. Potom nás otec poslal spať.

Paľko sa obliekol a ľahol si na svoju posteľ, Janko si opatrne ľahol na brucho s holým zadkom. Ja som pre istotu urobil to isté. Zadok ma stále páľil, ale už to bolo trocha lepšie. Po chvíli sa ma Janko opýtal, či to bol naozaj môj prvý výprask. Áno, ticho som odvetil. Nikdy som nemyslel, aké je to zle. Videl som niekoľko výpraskov u spolužiakov alebo bratancov, ale toľko rán a také silné ako si dostal ty som ešte nevidel. Janko len poznamenal, neboj, zvykneš si aj ty. Mi dostávajú často bitku. A ako často chodíte k holičovi, nesmelo som sa opýtať. Pravidelne každý mesiac, no niekedy aj prv, ak je to za trest. Mne nevadí, že mám krátke vlasy, nás v dedine aj v škole poznajú, že chodíme nakrátko ostrihaní. Keď som bol šiestak, tak sa mi po návrate od holiča jeden spolužiak, ktorý nosil dlhé vlasy ako si mal ty a vysmieval sa, že som

ostrihaná ovca. Počula to učiteľka, dala mu poznámku. Jeho otec ho vzal ku nám, požiadal môjho otca, či môžem ísť na chvíľu s ním. Od nás sme išli rovno k holičovi. Jeho otec povedal holičovi, aby ostrihal jeho syna ako som ostrihaný ja. Ten sa vtedy u holiča rozplakal. Odvtedy sa mi nik neposmieval. Pomalí sme zaspali.

Ráno sme vstávali ešte za tmy obliekli sme sa a išli ku statku. No musel som sa pohybovať opatrne, lebo zadok bol stále citlivý. Keď som si obliekal čiapku a zavadil som prstami o strnisko, uvedomil som si, ako som vystríhaný. Po návrate do domu som hneď išiel k zrkadlu pozrieť či vlasy náhodou nepodrástli. Prešiel som si dlaňou od krku k temenu hlavy, vzrušujúco to pichalo. Neskôr keď sme boli sami v izbe, prišiel som za Jankom a vyskúšal som, či aj jeho vlasy tak pekne pichajú. Navzájom sme si šúchali po hlavách a rehotali sa na tom.

V nedeľu ráno, prišla i mama. Keď ma zbadala, pochválila ma, aký som pekný keď som ostrihaný a dala mi bozk na čelo. Pochválila a pobožkala aj Paľka a Janka so slovami, že vidno že sme bratia. Bol som veľmi rád, že mám bratov, boli naozaj dobrý a kamarátsky, ale večer keď odchádzala domov, boli sme ju vypevadiť na stanici, bolo mi veľmi smutno a išlo mi do plaču a keď som sa k nej pritúlil vyhŕkla mi aj nejaká slzička.

Na spiatočnej ceste ma chceli chalani asi trocha rozveseliť, preto začali šantiť, Janko mi vzal čiapku a hodil ju Paľkovi, ten zase Jankovi. Ale naše šantenie sa nepáčilo otcovi, preto po príchode domov, nariadil aby sme urobili poriadok v kuchyni umyli sa a spať.

No nebolo ešte tak veľa hodín a spať sa nám nechcelo, preto sme v šantení pokračovali i v izbe. V tom sa otvorili dvere a nahnevaný otec nariadil aby sme okamžite vstali a išli do kuchyne. Nariadil aby sme si stiahli pyžamové nohavice, Jankovi nariadil aby mu podal varechu a prehol sa cez koleno. Prehol si ho cez pravé koleno a pod ľavú nohu, ktorou si ho pridržel, zadok mal riadne vyšpúlený, už po prvej rane sa začervenal fl'ak ešte stále nezahojeného zadku. Keď skončil, Jano poďakoval za výprask. Otec mu nariadil aby si vzal polienko a kľakol si naň.

Prišiel rad aj na mňa. Najprv na otec pohladkal varechou po oboch polkách zadku. Bolo to príjemné no vtom sa rozohnal na ľapol po jednej polke zadku. Vykríkol som od bolesti. Zadok som mal ešte citlivý z piatkového výprasku. Ďalšia rana nasledovala po druhej polke zadku.....auuuuuu znova som vykrikol. O chvíľu som už plakal, snažil som sa vyšmyknúť a ujsť no bol som v dobrom zovretí medzi nohami, ako medzi kliešťami. Vstaň, oznámil otec. Rýchlo koktajúci a plačúci som poďakoval. Vezmi si tiež polienko a kľáčať. Kým dostal svoj výprask aj Paľko, kolena ma už boleli. Nevedel som čo ma viac bolí zadok alebo kolená. Po vyše hodine nás otec poslal spať. Každý si vzal do ruky svoje pyžamové nohavice a utekal si ľahnúť. Kým som zaspal, tak som premýšľal, že som sa mal mame pošťazovať, že som dostal výprask. No bol som rozhodnutý, že tak urobím keď sa vrátim domov.

V pondelok ráno sme podľa pokynov od otca nachovali statok, naraňajkovali sme sa aj my. Vzali sme si učebnice a písanky a písali domáce úlohy. Učili sme sa až do obeda. Poobede sme mali dovolené ísť za kamarátmi. Vrátiť sme sa mali do 16 hodiny, nachovať statok. Poumývali sme sa a navečerali.

Otec nás zavolať aby sme mu ukázali aké domáce úlohy sme si urobili. Bol celkom spokojný. Každému dal papier , vzal noviny a začal diktovať náhodný text. Paľkovi dovolil mať 5 chýb, mne 2 a Jankovi 1. Nasledovalo vyhodnotenie. Všetci sme mali viac chýb ako sme mali povolené. Za každú chybu sme dostali varechou po dlaniach.

Ja som mal 5 chýb a čakal som na 3 rany. Strašne som sa toho bál. Nadstavil som pravú ruku, no kým otec sa stihol zahnať ja som mal ruku za chrbtom. Urob to ešte raz a uvidíš ten výprask. Nadstavil som ruku a zavrel oči. Rana bola štipľavá, nastavil som druhú ruku a znova zavrel oči. Na tretiu ranu som si zase vymenil ruky. Tretia rana bola neznesiteľná najprv som vyskočil, nevedel som či si mam ruky fúkať alebo čo mám s nimi robiť. Po trestoch nám otec povolil aby sme sa išli hrať do izby.

Bol som z toho všetkého veľmi smutný, no chalani ako náhle zavreli dvere, začali šantit' ako by sa nič nedialo. Teba nebolia ruky? Opýtal som sa Janka. Bolia, odvetil, ale veď to nie je ani prvý ani posledný krát čo som dostal. Ukázal mi fialkovastý zadok a povedal, čo si myslíš, že tento týždeň po ňom ešte nedostanem?

Každý deň sme doobeda pracovali a učil sa, poobede voľno a po večeri preskúšanie, ale to sa zaobišlo bez vážnejších výpraskov, to bolo s nejakou fackou.

V piatok sme mali ostať poobede doma. Keď sa vrátil z práce, povedal aby sme si vzali teplé oblečenie a tepláky a dali do vakov. Asi o hodinu prišiel jeden pán so synom, tiež siedmak ako ja. Chalani nás predstavili. To je náš bratranec Jurko a to je náš brat Peťko. Ostal som hrdý, že o mne hovoria ako o bratovi.

Po chvíli sme sa rozlúčili s otcom a nasadli sme do strýkovho auta. Išli sme na ich chatu. Pomáhali sme zakúriť, nanosiť drevo, po

večery sme pri petrolejovej lampe hrali spoločenské hry a išli sme spať.

Ráno nás zobudil strýko, aby sme sa išli rýchlo naraňajkovať a išli sme na kopec sa sánkovať a lyžovať. Na obed sme prišli na chatu celý premočený a vymrznutý, strýko nakázal, aby sme všetko so seba vyzliekli a obliekli si suché veci. Keď sme boli nahý, bratanec si všimol modriny na našich zadkoch a opýtal sa: Kedy ste zase dostali, že ich máte také modré a to aj ty Peťo? Ale v nedeľu naposledy priznal sa Janko, to už je teraz dobre.

Poobede sme išli ešte trocha okolo chaty, pomohli sme aj strýkovi s drevom. Po večery sme sa hrali a išli spať. V Nedeľu po raňajkách sme urobili poriadok, zbalili svoje veci a išli domov. No strýko nás zaviezol ku nám do mesta. Tam už bol aj otec, ktorý priniesol moju tašku s učebnicami. Poobede sme išli na prechádzku do mesta, zastavili sme sa aj v cukrárni na zákusok a malinovku. Dospelí si dali kávu.

V cukrárni som zbadal spolužiaka zo sestrou a rodičmi. Tiež sedeli pri zákusku a malinovke. Vyzliekli sme si vetrovky, už som si išiel dať dole čiapku, ale v tom som si uvedomil ako som ostrihaný. Načo ti je tá čiapka, tu nie je zima, daj si ju dole. Nepočuješ? Zvýšil hlas, zľakol som sa že mi tam dá facku, preto som si ju dal dole z hlavy. Pozrel som naspolužiaka a on na mňa. Usmial sa a ukázal sestre našu partiu. Potom si niečo šepkali. Ja som bol červený od hanby. Z cukrárne sme išli ešte na prechádzku a k nám domov. Chalanom som poukazoval moju zbierku známok dali sme si olovrant a išli sme vypravadiť otca s bratmi na stanicu.

Po návrate domov sa mama pýtala ako bolo, aký sú bratia. Vtom som sa rozplakal, že bratia sú dobrý i poslušný aleotec je zlý, stiahol som nohavice a ukázal jej zadok. Pritúlila ma, pohladkala po hlave a povedala, že ona vie že som dostal výprasky ale

že som si ich zaslúžil a že otca budem musieť poslúchať na slovo a nesmiem odvrávať, tak ako jeho synovia. Oznámila mi, že o dva týždne sa budeme sťahovať ku ním na dedinu a do konca roka budem dochádzať do školy. To nie mama, veď uvidíš tie bitky. Musíš poslúchať. A zase odvrávaš? Mam to povedať otcovi? To radšej nie, alebo ma už nemáš rada? Znova si ma pritúlila a povedala mám Peťko, mám, ale chýbala ti otcovská ruka.

Ráno v zrkadle som pozrel o koľko mi dorástli vlasy, no nebolo to nič moc. Do trieda som prišiel v čiapke, ale bolo to zbytočné, lebo spolužiak stihol porozprávať o mojom novom účese. Sadol som si dolavice, a spolužiak sediaci za mnou mi dal čiapku dole z hlavy, nastal výbuch smiechu, zahanbil som sa, obrátil som sa a začali sme sa biť. Skončili sme u riaditeľa. Ja s poznámkou že som začal bitku a spolužiak že sa mi vysmieval.

Na druhý deň boli pozvaný rodičia do školy. Bol aj môj nový otec. V piatok sa porozprávame o tom doma, oznámil mi keď sme odchádzali z riaditeľne a nezabudni si vziať aj žiacku knižku. Spolužiak sa musel ísť dať ostrihať ale nebol tak nakrátko ako ja.

Za celý týždeň som sa snažil dostať čo najlepšie známky, aby som vynuloval poznámku. V piatok som zbalený čakal na otca aby sme išli domov na dedinu. Mama ostala doma, že bude pomalí baliť na sťahovanie.

Vrátil som sa zo školy, pochystal som si veci a učebnice a čakal na príchod nového otca. Zazvonil zvonček, utekal som otvoriť. Tak čo si pripravený? Áno, odpovedám. To je dobre, a nezabudni si vziať žiacku knižku, ja sa idem ešte porozprávať s mamou, kým pôjdeme na vlak.

Tak nezabudol na poznámku, ale ved' sú tam samé jednotky a len jedna dvojka, tak dúfam že to nebude také zlé. Cestou na stanicu sme sa rozprávali o škole, o mojich výsledkoch. Chválil som sa s jednotkami a dvojkou čo som dostal. No som v suchu o poznámke za bitku so spolužiakom nepadlo ani slovo. Nastupujeme do vlaku, sadám si oproti otcovi, ale ten mi povie aby som ostal stáť. A dost' hlasno hovorí: Veľmi si ma sklamal, biť sa v škole, kto to kedy videl a ako som sa musel hanbiť pred učiteľmi a riaditeľom. Čo si pomyslí, ako vychovávame deti, že sa o ne nestaráme. Chcem protestovať, ale nedostávam sa k slovu. Ľudia naokolo počúvajú čo sa deje a pozerajú na mňa. Najradšej by som sa prepadol od hanbi.

Konečne vystupujeme a prichádzame do domu. Vítam sa s chalanmi, odnášam si veci do izby a ukladám do skrine. Prezleč sa rovno do pracovného, oznamuje otec a posielajú nás ku statku. A už som v realite nového domu. Čo si to vyviedol, pýta sa ma Janko? Otec bol riadne rozzúrený, dnes to asi bude poriadne kruté a aj ja si zliznem za zle známky. Ta matika a fyzika sú debilné predmety. Asi budem chodiť na doučovanie k jednému starému bývalému učiteľovi, ale ten je veľmi prísny a používa fyzické tresty. Tak nielen doma ale ešte aj na doučovaní. Len Paľko bol vysmiaty. Ten je bez problémov.

Po večery sa umývame a obliekame si pyžamá. Janko pozerá ako sa mi celkom fajn zahojil zadok aj ja kontrolujem jeho. Áno, ani ja som nedostal, žiacka knižka sa kontroluje v piatok. Moji milý, ukážte čo ste dokázali tento týždeň. Prvý sa chváli Paľko, no nie je to zlé konštatuje otec, ale tie dvojky si treba opraviť. No Peťo, ukáž svoju, tu som ešte poriadne nevidel. Znamky máš dobré, to sa mi páči ale tá poznámka, na tú nezabudneš asi do konca života. Nohy sa mi trasú už teraz od strachu. Janko nesmelo podáva žiacku otcovi do rúk. No to nemyslíš vážne? To si taký debil? No nič,

zabezpečím ti doučovanie, do konca školského roka to všetko napravíš. S Jankom sa nám stretli pohľady, obaja sme ich mali riadne vystrašené.

Peťo, vyzliecť pyžamo a prehnúť cez stôl. Mládenci priviažte mu ruky aj nohy. Sledujem otca, ten si s komory nesie niekoľko prútov v jednom zväzku. Auuuuuuu, kričím už po prvej rane, auuuuu druhá, auuuuu a táto dopadla na stehná.....kričím, prosím, plačem nič, rany stále dopadajú na môj zadok, zadok mi horí auuuuuuuuu...cítim niečo teple na zadku.....už viac nevydržím, prosíkam.....Odviažte ho, káže otec. Ďakujem za spravodlivý výprask ocko.

Jano, vystriedaj ho. Prvá rana. Janko zatína zuby, no pri tretej už zaznieva prvý výkrik. Na zadku a stehnách je vidno každý prút. Aj Janko už prosí, kričí, plače ale otec sa nedá obmäkčiť. Aj jemu praská koža na zadku... Precit'ujem s nim každú ranu... Odviazať... Konečne to máš aj ty za sebou, šepkám mu. Otec podáva Jankovi fľaštičku s peroxidom. Ošetriť zadky a spať.

Líham si na posteľ, Janko mi prikladá vatu napustenú peroxidom. Auuuuuuu vyskakujem na rovné nohy, to štípe. Zatínam zuby, veď musím niečo vydržať, myslí si. Ostávam ležať. Janko si líha na svoju posteľ a Paľko mu opatrne ošetruje jeho zadnicu. Zatína zuby i päste, vidím na ňom že ho to tiež štípe. Po tomto výprasku ani jeden z nás nemá chuť sa rozprávať alebo šantiť.

A je tu ráno. Zadky sú riadne zmaľované s chrastičkami a citlivé. Najradšej by som ostal holí. No musíme ísť robiť. Pri raňajkách mi otec oznamuje, že príde po nás auto a pôjdeme priviesť z mesta niektoré veci a vy chalani zatiaľ urobíte poriadok v dome.

Vykladáme z auta batohy a ukladáme ich v zadnej izbe. Mama príde ráno aby to poukladala. Poobede sa obliekame a ideme do vedľajšej dediny. Zvoníme pri jednom dome, otec sa rozpráva z domácim pánom, ten nás volá do domu. Tak Jano, tu pán učiteľ ťa bude doučovať matematiku a aj fyziku. Ten nesmelo prikývol.

Onedlho už zvoníme u vzdialenejších príbuzných. Majú až 4 deti v našich rokoch. Prvé dievča je o rok staršia od Janka, jedna chodí s ním do triedy a dvaja mladší chalani. Sedíme a počúvame, dospelí chlapi popíjajú s domácimi malinovku.

Čím viac pálenky sa pije, tým je rozhovor ostrejší. Otcovia sa predbiehajú kto má lepšie, pracovitejšie a poslušnejšie deti. Otec sa chváli, že sme vždy slušne ostrihaný a nechodíme ako chuligáni. Náš otec sa postaví, ja za každý priestupok chlapcom zmaľujem zadky, veď aj včera dostali. Postavte sa, ukazuje na mňa a Janka. Vyzliecť... Pozerám na Janka, ten je červený ako ja. Otec zrúkne. Budem dlho čakať? V ten moment sú nohavice na zemi, teplé prádlo, opatrne vyzliekame aj slipy. Otočte sa zadkami ku nám. Vidíš, čo som ti povedal. Počujem, ako to zašumelo medzi deťmi.

No aj naše deti dostanú, keď treba, ale nie až takto pokyvuje domáci pán, ale niekedy by si aj oni zaslúžili. Domáca pani si uvedomuje, že rozhovor mužov k ničomu nevedie, preto sa slušne opýta: a kedy vám ide vlak? Otec pozrie na hodinky. Ach, ako ten čas uteká, vzdychá otec, to aby sme pomaly išli. Lúčime sa.

Konečne doma. Otec odchádza spať a mi do izby. Hráme karty a rozprávame sa. Vravím to bol trapas, tak som sa hanbil pred tými babami. Čo ty, uvedom si, že ja som s ňou v triede a predstav si ako bude každému hovoriť, že mi videla nielen zmlátený zadok ale aj

vtáka. Všimol som si, že aj tebe sa postavil, pochválil sa Janko. Ja sa zase priznávam, ako sa mi smiali v škole na krátky strih vlasov, veď takto nechodia ani prváci vystríhaný. No mne to v podstate teraz nevadí, tu sa všetci poznáme a nie všetci majú dlhé vlasy, najmä ty mladší nie. Horšie to bude, keď budem na učňovke, tam budem asi aj ja stredobodom pozornosti ako si bol ty. Ale to ma zatiaľ netrápi. Veď o týždeň, dva sa pôjdeme znova ostrihať. Ale bojím sa doučovania. A už v pondelok.....

Ráno, sa vraciame od statku a v kuchyni nás víta mama. Dáva nám raňajky. Peťko, priniesla som ti zopár vecí, ulož si ich do skrine. Zajtra ti v škole vybavím preukážku a zo školy už pôjdeš sem domov. Čooo? Začudujem sa. Veď si vravela, že budúci týždeň sa sťahujeme. No to áno, ale doma už ideme chystať veci do škatúl, nemôžeme to nechať na posledný deň. Tak to budem spať doma posledný krát? Veru áno, čo sa ti tu nepáči? Cítim ako sa červenám. Večer si líham posledný krát do svojej postele a zajtra už nastalo medzi bratmi.

Zo školy idem ešte na byt, tam na stole mám preukážku a odkaz, aby som išiel prvým vlakom domov. Ale ja som dohodnutý ísť za Mišom. Prichádzam do nového domu, otec s bratmi večerajú. Kde bol mladý pán? Kde si sa flákal? Na to ale rýchle zabudni. Sadám k stolu ku večeri. No umyť a do pyžama, nariaduje nám otec. Ty si to dnes zlizneš, oznamuje Janko. Nemýlil sa. Kde si bol, ty flákaš? Toto si nezvykaj. Keď chceš ísť vonku, dopredu si pýtaj povolenie a rodičia sú od toho aby ti určili dobu návratu.

Dole pyžamo, prehnúť cez koleno. Stíham sa obzrieť. Otec má v ruke varechu. Jaaaj, vykriknem už po prvej rane na jednu polku zadku, veď zadok je ešte citlivý. A zase, 25 na jednu polku a 25 na druhú polku zadku. Ďakujem za výprask ocko.

No myslím si: Veď to si už nesadnem na ten zadok, dnes som mal čo robiť. S plačom a holým zadkom odchádzam kľáčať do kúta. Po pol hodine ma otec posiela do izby za bratmi.

Prvý začína Janko. Predstav si, ona nikomu nevravela že ma videla nahého, to som si nemyslel, že je taká kámoška, no na doučovaní bolo horšie, najprv učiteľ zisťoval moje vedomosti, za každú zlú odpoveď som dostal malou trstenicou po dlaniach. Pozri ešte teraz sú červené. No potom sa mi začal venovať a vysvetľovať. Mám ale z toho obavy a v stredu idem zasa. Janko vypráva a vypráva a ja už mám zatvorené oči a usínam.

Ráno nás budí otec. Vstávajte mládenci. Dnes po škole urobte si úlohy, nakrmte statok. Jano, ty urobíš večeru. Ja prídem domov posledným spojom, ideme s mamou chystať na sťahovanie. Prichádzam zo školy, bratia sú už doma, rýchlo si robíme úlohy, plníme úlohy od otca a rýchlo za kamarátmi, no sú to kamaráti mojich bratov ja sa len pomalí zoznamujem. Využívame, že otec je v meste a ostávame von dlhšie ako zvyčajne. No spať ideme ešte pred jeho príchodom, aby si nenašiel zámienku na trest. I stredu trávime nádherne, bez toho aby nás otec kontroloval a nehládal príčinu na trest. Toto sú fantastické dni, s dobrými bratmi, bez drezúry otca. Spokojne usínam.

Štvrtok mám zlý deň, zabudol som si priniesť čitateľský denník a v žiackej mi zažiarila 5. No to sa mam na čo tešiť v piatok večer. Idem smutný domov a rozmýšľam výhovorky, prečo som dostal päťku. Zamyslený nezbadám, že na stanici stojí mama s otcom. Cestujeme spolu domov, mama sa pýta čo sme robili s bratmi, keď sme boli sami doma a ja odpovedám na otázky . Rodičia pri večery rozoberajú, ako bude prebiehať sťahovanie.

Petko, a príde nám pomôcť aj ujo Fero s chlapcami. No už len ty mám tu chýbali, sucho konštatujem. Čo netešíš sa, čuduje sa mama. Ved' vieš aký sú chalani.

Kto to príde ku nám, pýta sa Janko keď už ležíme v posteliach? Ujo Fero je mamin brat a jeho synovia René a Mário sú obyčajný namyslený frajeri. Radi sa vyvyšujú chodia v tuzexovom oblečení a myslia si, že nad nich už nie je. A keď ma uvidia bez mojich dlhých vlasov, nechcem si to ani predstaviť.

Posledná vyučovacia hodina sa vliekla, no konečne zvonec a ide sa domov. Teším sa na sťahovanie, ale mám z toho aj obavy, najmä z bratrancov. Na ulici zatrúbi auto, pozriem do okna, z auta vystupuje mama, ale i bratraci René a Mário, nakoniec aj ujo Fero. Cítim ako mi buši srdce. Idem im naproti, bratraci po pohľade na mňa netaja smiech. Prichádza aj ujo Fero. Zoznamuje sa s otcom a mojimi bratmi, predstavuje i svojich synov. Chváli ma, že som vyrástol a chváli otca, že sme slušne ostrihaný, ako sa na chalanov patrí, že aj jeho synovia by si mali brať príklad. No René sa len uškŕňa, otec si to všíma a navrhuje. Fero ved' dnes nemáme až toľko roboty, to zvládneme a chlapci sa môžu ísť dať ostriať.

Otcov nechávame v rozhovore a mama s nami ide ukázať bratancom voľnú izbu, kde budú spať. Necháva nás osamote. René sa s posmeškom pýta čo ste boli v base? To čo máte za strih, ved' to sa dnes nenosí. No Jankova odpoveď aj mne vyrazila dych. Nám sa páči mať krátke vlasy. Prerušujem ticho, ja stále chodím do školy do mesta, Janko a Paľko, že chodia vo vedľajšej dedine ešte tiež na ZDŠ. René sa chváli, že už ide mať 17 a je v druhom ročníku gymnázia a mladší brat deviatak a tiež pôjde na gymnázium.

Počujeme otca, jako nás volá že máme prísť všetci dole. Otec dáva Jankovi peniaze na holiča a že s nami pôjdu aj René s Máriom. Ujo Fero tiež dáva chalanom drobné, aby sa išli aj oni slušne ostrihať. René protestuje, náš otec ho ohriakne ako sa to rozpráva s otcom. Ujo Fero zvyšuje hlas, čo odvrávaš ty sopl'a, rob čo ti prikazujem.

Cestou k holičovi Janko navrhuje Renému, že bude dobre keď sa jako starší dajú prvý strihať, aby sme boli príkladom pre mladších bratov. Ja s tým nemám problém, hovorí René, dám sa trocha podstrihnúť, aby foter mal radosť, ale nebudem vypadat' ako trestanec. A ty si Jano čo ideš dat' ostrihať?. Ale bude čo ostrihať, odpovedá Janko. A ty Mário pôjdeš ostrihať hneď za bratom alebo mam ist' skôr ja? Mário hrdo odpovedá že on. Všimol som si potmehúdky úsmev na Jankovej tvári.

Vstupujeme do prázdneho holičstva. Holič nás víta a pýta sa, s kým sme to prišli? S novými bratmi? Išiel som ho opraviť, že nie, že to sú moji bratrance, no Janko ma predbehol a odpovedal, že áno. Tak nech sa páči, pozýva holič prvého do kresla. Horím vzrušením. Janko ukazuje na Reného, ten očervenie ale ide a sadá si do kresla. Holič upravuje plachtu, rozčesáva tmavohnedé husté vlasy. René vysúva spod plachty ruky a začína vysvetľovať, aká je jeho predstava o úprave vlasov. Presne tak som aj ja prednedávnom prvýkrát sadal do tohto kresla. Holič berie do rúk strihací strojček, druhou rukou predkláňa Renému hlavu, počujem pronikavý zvuk strojčka a na hlave už presvitá biela koža hlavy.

Kým sa René spamätal bolo už neskoro. Mierne sa dvíha, no nakoniec rezignuje. Páči sa mi jeho bezmocnosť ale aj jeho nový účes. Jedným okom mrknem na Janka a vidím jeho víťazoslávny úsmev, druhým okom na vyplašený výraz v tvári Mária, ktorému po líciach stekajú slzy. Všimol si ma, vstáva a rýchlo opúšťa

holičstvo. Môj pohľad upieram na holiča, ktorý dokončuje svoje dielo na Reného hlave. Hotovo, hovorí holič. René vstáva z kresla, zbadá, že Mário nie je medzi nami, preto rýchlo nehnevane opúšťa holičstvo.

No vzápätí sa obaja vracajú späť. Roztrasený Mário sadá zmorene do kresla, holič berie strojček do ruky, predkláňa Márioovi hlavu a ja s radosťou pozorne sledujem zmeny na jeho hlave. Už ani Mário nemá hustú hrivu ale len malú bielu hlavu s trochou krátkych vlasov na vrchole hlavy. Vstáva z kresla, René podáva peniaze holičovi za ich ostrihanie. Obaja ešte pozerajú na Janka, ktorý bez vyzvania vstáva, hrdo a vzpriamene vykračuje ku kreslu, sadá si.

Bratanci nahnevaný a so slzami v očiach opúšťajú holičstvo. Medzitým už Janko predkláňa hlavu a čaká na zvuk stíhacieho strojčeka. Počas strihania sa holič pýta Janka, či sme naozaj ich bratia. Janko posunkom ruky s popod plachty ukáže na mňa a odpovie že ja áno, ale ty dvaja sú moji namyslený a rozmazaný bratanci, ktorý sa nám posmievali ale ktorých aj ich otec poslal vzorne ostrihať. Holič súhlasne prikyvuje hlavou.

Janko vstáva, no Peťo si na rade. Až teraz si uvedomujem, že ved' aj ja prídem aj o tie krátke vlasy čo mi stihli narásť a predstavujem si ako budú reagovať spolužiaci v pondelok. Z myšlienok ma prerušil hlas holiča, stačí alebo mám pokračovať? Chceš to dohola.? Nie, nie, stačí odpovedám.

Paľko už pripravený stojí pri kresla a čaká kým ma vystrieda. Ja si sadám vedľa Janka, ten sa ma pýta: Tak čo dal som im dobrú príučku? Áno, prikyvujem, vieš neveril som, že prídu o vlasy. Ved' ani ja, odpovedá Janko, preto som im ponúkol prvenstvo u holiča a nahral mi aj ujo holič, ktorý sa opýtal či sú to tiež bratia.

Z rozhovoru nás vyruší ostrihaný Paľko. Janko zaplatí holičovi, poďakujeme, pozdravíme sa a odchádzame s holičstva.

Asi 20 metrov ďalej nás čakajú bratanci, ktorí so slzami v očiach ale nahnevaný sa pýtajú. Ten váš holič je hluchý? On nepočul, čo som mu povedal, ako mi má skrátiť vlasy? Ale vôbec nie je hluchý, odpovedá s úsmevom na tvári Janko, on len vie, ako nás má ostrihať, preto sa nás na to ani nepýtal.

Doma nás rodičia pochválili. Bratrance vybehli hore do izby, ja som šiel na dvor a za mnou i ujo Fero s otázkou. To sa vám jako podarilo, že aj moji synovia sa nechali nakrátko ostrihať, ja som sa už o to neraz snažil. To viete ujo, dedina je dedina a zasmial som sa. Máš pravdu, s úsmevom prikyvuje a vracia sa dnu. No obliekajte sa do pracovného a podťte pomáhať zvoláva nás otec.

V neskorý večer dokončujeme prípravami a zajtrajšie sťahovanie. Mama posielala bratancov okúpať sa ako prvých, po nich hneď ideme aj mi. V pyžamách vychádzame z kúpeľne, všetci už sedia pri stole a večerajú. Náš otec si pochvaľuje ako sme všetko dobre zvládli, že je rád že sa urobil priestor na nábytok z mesta. Navečeraný nechávame rodičov pri debate a odchádzame do izieb.

Ráno všetci traja odchádzame kŕmiť a vykonávame každodenný rituál. Ujo vstáva od stola, no treba ísť, aby sa to všetko stihlo urobiť. Otec rozdeľuje úlohy. Peťo, Paľko a René pôjdu s nami do bytu, a vy dvaja, ukazujúc na Janka a Mária, ostanete tu a budete pomáhať vykladať a budete nápomocný mame.

Ku večery otec vyťahuje poháriky pre seba i uja Fera, samozrejme i pálenku. Počas večere všetkým ďakuje, že sme sa snažili a vyzdvihol najmä Mária a Reného, nakoľko ho milo prekvapili, lebo včera keď prišli mal o nich inú mienku. Keď prestanú odvárat' budú z nich dobré deti. Pri poháriku dáva návrh ujovi Ferovi, že ak bude chcieť, môžu prísť chalani cez prázdniny ku nám a budú

chodiť s nami na brigádu v JRD. Cez leto je na družstve veľa práce a takto si chodia privyrábať aj jeho synovci a neter čo bývajú v meste. Miesta na bývanie je v dome dosť. Ujo Fero súhlasne prikyvuje, že v júli by aj mohli, že sa nemusia doma nudiť ale v auguste pôjdu na dovolenku. Otec súhlasí, veď nie na celé prázdniny, veď aj naši synovia si pôjdu oddýchnuť do pionierskeho tábora, ale na striedačku, lebo sa nepodarilo vybaviť poukazy pre všetkých naraz. To bola aj pre mňa novinka, o tom som nič nevedel. V pionierskom tábore som ešte nebol. No mládenci, okúpať a do izby, nemusíte byť pri debate dospelých. A na piatkový rodinný rituál som nezabudol, len som ho preložil na zajtra večer. Vtedy si uvedomujem, že mám päťku za čitateľský denník.

Okúpaný s Jankom a Paľkom odchádzame do izba za bratrancami. Tí spustili na nás otázky o akej brigáde to otec hovoril, to koľký bratraci ešte prídu, René mal záujem aj o sesternice. Janko nestíha odpovedať. Na brigádach sa dá a po nich sa chodíme okúpať do blízkeho jazera. Ja sa pýtam Janka, o akom pionierskom tábore to otec hovoril. Vieš, do tábora chodíme stále na striedačku, ešte ani jeden rok sme neboli obaja naraz ako chodia iné deti, nie je to preto, že by sme nemohli dostať naraz poukazy, ale preto, aby mal kto pomáhať doma.

Mária zaujíma náš piatkový rituál, čo ste v nejakej sekte? S Jankom sa nám stretávajú pohľady, on sa pritom začne smiať. Chceš to naozaj vedieť? Áno, odpovedá Mário. No dobre, ale to je tajomstvo. Vidím ako sú obaja bratraci napätí, čo Janko povie. Ten sa stavia chrbtom pred Máriou a hovorí. Stiahni mi gate. Mário opatrne sťahuje pyžamové nohavice až na stehná. Janko sa mierne predkláňa a hovorí. Tieto modriny mám z minulotýždňového rituálu a naťahuje si nohavice. To máš aj ty také modriny, pýta sa ma René. Obraciam sa na brucho a hovorím, môžeš sa presvedčiť.

Obaja idú ku mne, a René mi opatrne sťahuje gate. Bolelo? Pýta sa a hladká ma po modrých polkách zadku. Áno hovorím zahanbene. Doteraz som netušil, aké príjemné je hladkanie po modrom zadku, mám z toho dobrý pocit a v rozkroku pociťujem zvláštne chvenie a tvrdenie. Zisťujem, že bratrance nie sú až taký namyslenci, ako sa donedávna správali. V družnej debate nás prerušuje mama a mňa z bratmi posielajú do našej izby.

Po obedňajšom obede a malej sieste, ujo Fero so synmi sa lúčia, ja pri tom skúšam ich strnisko vzadu na hlave. Oni zase moje. Zajtra to neprežijeme v škole, priznávajú chalani. Prežijete alebo sa pobijete ako ja.

Po večery sa bez reči ideme okúpať. V pyžamách si nás otec necháva nastúpiť, Janko predkladá žiacku. Mal len nejaké trojky, Sťahuje mu pyžamové nohavice, ukáže na koleno cez ktoré sa má prehnúť a rukou mu dáva výprask, ten vydáva len slabé stony. Vstáva a ďakuje za výprask.

Podávam žiacku knižku a vyberám zo skrine remeň. To nemyslíš vážne, prečo si nemal čitateľský denník, nezmohol som sa na slovo len kývnem plecami. Ku stolu, nariaďuje otec. Sťahujem si nohavice, prehýbam sa na stôl, do úst dávam drievko, a mocne sa chytám bokou stola. Musím to vydržať, myslím si, nesmiem plakať pred mamou. Vzduchom zasviští remeň a prásk dopadá prvá rana, nasleduje druhá a tretia, štvrtá, jaaauuuu vykriknem pri šiestej už prosíkam, potom sľubujem a o malú chvíľku plačem. Postav sa a kľáčať, oznamuje otec. Ďakujem za spravodlivý trest a idem do kúta s holým zadkom.

Ani Paľkovi sa nedarilo tento týždeň. Nechcem sa obzerať ale počujem pleskot remeňa na jeho zadočku. Ďakuje a bez slova si kľakne vedľa mňa. Asi po pol hodine nás otec posielajú do izby.

Líham si na brucho s holím zadkom. Prichádza ku mne Janko. Začne ma jemnučko hladiť po zmlátenom zadku. Toto sa ti páči, pýta sa. Áno a vzdychám. Ja viem, všimol som si ťa včera. Pohladkal ma po strnisku na hlave. Chcem vyskočiť a vrátiť mu to, no hanbím. Líha si do postele smeje sa pri tom. Zaspávam s myšlienkou, ako ma niekto hladká po mojom vystrčenom, no boľavom zadočku.

Aj keď nerád, ale pomaly si zvykám na otcove výprasky. Niekedy sa zabarí aj pár dni za sebou. Kým bolo chladné počasie a nosil som dlhé nohavice či tepláky, tak mi to až tak nevadilo. Sú prvé teplé dni, do školy už dievčence ku sukniám nenosia pančucháče a prvý chalani vytiahli aj krátke nohavice a po dedine chalani behajú v trenírkach. I naša mama vyberá zo skrine krátke nohavice aby sme si ich odskúšali. No vlačnejšie sú nám skoro všetky malé. Preto nastáva posun, ja mám Jankove, moje má Paľko. Pozriem do zrkadlá, na stehnách vidím stopy po remeni. To nemôžem takto chodiť do školy. Ale mama má iný názor, je teplo a krátke nohavice sa budú nosiť. Chcem odporovať, no v kuchyni je otec, ak by počul že papuľujem, mal by som o pár stôp viac, tak som radšej bol ticho.

Pred domom zatrúbi auto, mama pozrie cez okno a zvolá, no máme návštevu. Ideme na dvor, vítame sa s ujom Ferom a bratancami Reném a Máriom. Ujo Fero, vysvetľuje, že sa prišli spýtať na tú brigádu v júni. Otec s ujom a bratancami idú k predsedovi družstva. My doma zatiaľ rýchlo upratujeme, aby sme mohli s bratancami ísť von. Je vybavené, chalani prídu na brigádu. Chceme ísť k jazeru, ujo ale nesúhlasí lebo chalani sú slušne oblečení a nechce aby sa nezašpinili. No to nie je problém, hovorí mama, nohavice i košele si vyzlečú a môžu ísť len v trenkách a tielku. Tu chodia tak chlapci po dedine.

Janko nás vedie k neďalekému jazierku, on tam má svoje miestečko na veľkom balvane. René sa pýta, a to ste už zase boli u holiča, pozrite mne už celkom fajn narástli vlasy. Odvtedy ako sme boli spoločne u holiča, my sme sa už boli dvakrát strihať, naposledy minulý týždeň. Podme radšej okúpať hovorí Janko, sťahuje si trenky a skáče do vody. René s Máriom sa hanbia ale keď sme mi vo vode, sťahujú si aj oni trenky skáču za nami.

Šantíme vo vode, ponárame sa, snažíme sa potopiť jeden druhého, fantastické dopoludnie. Janko vychádza na breh, na skalú a líha si na brucho. Ostatný ideme za ním ako husi. Ležím vedľa Janka a Paľka. Mário i René pozerajú naše klobásky na zadku s stehnách. Nesmelo sa dotýkajú citlivých zadkov je to vzrušujúce, také jemné dotyky.

Obliekať, velí Janko, ide sa na obed. Okrem Paľka každému sa vydávajú trenky. Očividne to vzrušuje aj bratrancov. Naobedovaný ideme zase von, teraz nás Janko smeruje do stodoly, ideme do sena necháme sa dráždiť po strnisku na hlave, páči sa to bratancom a aj nám. Kto mi pohladká mokrinky na zadku? A odkrívam zadok. No to som nemal hovoriť, starší chalani skáču na mňa a vyzliekajú ma z trenírok, ale aj on si ich dávajú dole, nádherne hladkajú po našich ubolených zadkoch.

René navrhne Jankovi, kým ťa budem hladkať, drž môj kokot. A ty mne, navrhne mi Mário. Cítim jako mu tvrdne. No hladkanie sa premenilo na malý zápas. Každý bráni seba a snaží sa dráždiť penis niekoho iného. Z dvora pouť hlasy, rýchlo si obliekame trenky a potichu líhame na seno. Počujeme otca ako sa chváli so statkom na ktorom mi robíme. Olovrantujeme, lúčime sa, ale nie na dlho, veď o necelý mesiac začínajú prázdniny a bratransci prídu na 5 alebo 6 týždňov.

Večer už v posteli Janko chváli chalanov. Podľa mňa je to aj tým, že som im dal hneď na začiatku príučku a donútil som ich sa ostrihať podľa nášho vzoru. Ani nevrav, vtedy som sa strašne tešil, že nebudú machrovať, ale zároveň som si spomenul, že pred pár týždňami aj ja som prišiel o moje pestované vlasy. Dnes som im aj trocha závidel, že im už vlasy trocha vlasy narástli. Neboj, hovorí Janko, prídu sem aj iní bratranci a oni už vedia, že sa hneď budeme všetci strihať. Tu cez prázdniny väčšina chodí vystríhaná. Pomalí usíname po strávenom peknom dni.

Vstávame do pekného včasného nedeľného rána, po splnení všetkých každodenných povinností sa učíme, blíži sa koniec roka a bude treba poopravovať známky. Poobede prichádza návšteva, je to ďalšia rodina s otcovej strany, prichádzajú sa dohodnúť na ubytovaní počas brigády cez prázdniny. Zoznamujem sa s novým bratrancom Vilkom, ktorý končí ZDŠ -ku aj so sesternicami Jankou a Dankou, sú dvojčičky, len ťažko rozoznatel'né, teší ma lebo sú moje rovesníčky a veľmi pekné. Veľmi pekne a slušne oblečené, majú pekne biele blúzky a čierne sukničky po kolená. Onedlho prichádza ďalšia rodinka, tiež za účelom dohovoru na brigádu.

Zoznamujem sa s Mirkom, teraz chodí do 6 triedy a Vierkou, tá je o štyri roky od neho staršia, chodí už na strednú školu aj Vierka je pekné dievča a slušne oblečená. My sme pri nich len v červených trenkách. Nedá mi nevšimnúť si Vilkové klobásy na stehnách, vidno že naši otcovia sú bratia, obaja radi trestajú výpraskami. Lákalo ma zistiť či aj dievčatá majú klobásy po stehnách, ale dlhšie sukne mi v tom zabraňujú. Janka si všíma moje pohľady na ich nohy a sukne, prikladá nohy k sebe a naťahuje na ne sukňu až na kolená.

Mama nás posielala do izby. Janka ádza popri mne a prstom mi nebadane prechádza cez mierne odsávajúce trenky, na čo pipik ešte reaguje. Janka si sadá provokačne oproti mne, nedovolí môjmu pohľadu dostať sa na jej stehná. Na sekundu dvíha sukňu a naznačuje ako jej je teplo. No stále som nezistil, čo som chcel. Nevnímam o čom rozprávajú chalani, sledujem len Janku a ona zase mňa.

Janka rozťahuje nohy, vidím jej biele vrúbkované gatky, ale aj pásy po remeni či čiary po rákoske. Janka pokračuje v provokácii a prstom si prechádza cez gatky po brázdičke. To je na mňa moc, prudko vstávam a vybieham na dvor. Dýcham zhlboka. Počujem chichotanie, otáčam sa a za mnou stoja všetky tri nové sesternice. Peťo príde o chvíľu za nami.

Vchádzam do stodoly. Dievčence ma čakajú s vyhrnutými sukňami. Peťko keď nám ty ukážeš ukážeme ti aj mi. Hanbím sa, odpovedám. Ale veď ukáž, daj si dole trenírky. Otočím sa a sťahujem si trenírky na zadku a ukazujem zadok po poslednom výprasku. Peťo, ale ukáž spredu, čo to tam máš, keď sa ti trenírky vydávajú. No hanbím sa, pred dievčatami som nahý ešte nebol. Keď neukážeš ty, neukážeme ani mi a hladkajú sa cez sukne v rozkroku. Nesmelo si sťahujem trenky na stehná. Stoja už pri mne a snažia sa dotknúť pipika.

To čo robíte, zrukuje mama vo dverách stodoly. V tom momente mam už trenky oblečené. Otcovia sa predbiehajú nad našim trestom za zvrhlosť. Musí to byť príkladný trest, aby sa z neho všetci poučili. Do stodoly prichádzajú všetci z domu aby boli svedkami, ako sa trestá zvrhlosť pubertákov.

Ako hlavný zvrhlík som označený ja. Lanom, ktoré je natiiahnuté o hrazdu v stodole mám spútané ruky. Stojím na špičkách. Otec mi

zozadu vyzlieka trenky. Berie do ruky krátky bič, ktorí zasviští naprázdno vo vzduchu, ale ja už preventívne zajajkám. Ďalšia rana už dopadá na zadok. Môj prvý hlasný výkrik, ďalšia rana, ďalšia.... myslím si že mi niekto reže zadok, napínam sa rukami, vrtím, snažím vyhnúť ďalšej rane, dobitý mam nielen zadok, stehná ale aj boky. Kričím od bolesti prosíkam plačem, ale bičovanie pokračuje.

Otec prerušuje výprask. Rukoväťou pohladká rozsekaný zadok. No ešte 25 vydržíš. Nie, prosím nie, prosím už ma pustite. Pri predstave, že mám dostať ešte 25 som nevydržal. Cítim ako mi po stehnách steká niečo teplé. Áno, pomočil som sa. Ten má dosť, konštatuje otec. Odviažte ho.

Som slabí, zničený. No moje miesto obsadzuje Vierka, má na sebe gatky a podprsenu. Jej otec pristupuje ku nej a vyzlieka jej gatky. Od môjho otca preberá bič a ukazuje ako si vie on urobiť poriadok v rodine. Vierka už kričí, plače, prosíka, no výprask pokračuje. Pomedzi slzy podiem na Vierku, ktorú odväzujú zmlátenú a zničenú.

Otec Janky a Danky svoje dievčence nešanuje a jeho výprasky sú ešte horšie ako bol môj a Vierkin. Nie jedna rana dopadla aj cez ich chrbty.

Večer mi mama dohovára, či sa nehanbím, vyzliekať sa pred dievčatami a dúfam, že si to zapamätáš. No do školy pôjdeš v dlhých nohaviciach. V škole som nemohol ani sadnúť na zadok, radšej som kľáčal za lavicou. Na telocviku som sa ospravedlnil, že ma bolí brucho a nemôžem cvičiť. Doma som si obliekol tepláky, aj keď bolo horúco, hanbím sa ísť vonku so zošvihnými stehnami.

